

A NOSALTRES, QUI ENS DEFENSA? L'ESPERIT SANT ÉS EL NOSTRE DEFENSOR!

En reunions pastorals, després de valorar diverses tertúlies de programes televisius en relació amb el cristianisme i l'Església, hem sentit aquest comentari: «A nosaltres, qui ens defensa?». Perquè, certament, els tertulians se centraven en fets negatius i en opinions força anticlericals, i pocs s'atreuen a defensar objectivament el fet religiós cristià i la mateixa Església. També constatem sovint que en les nostres trobades entre cristians es comenten les dificultats per viure i transmetre la fe en ambients religiosament indiferents, o fins i tot hostils. Quan ens trobem amb moltes dificultats i fracassos en la nostra missió eclesial, sigui la que sigui, com a preveres, catequistes, responsables d'activitats pastorals, pares, avis, professor de religió... vivim la sensació d'indefensió o d'orfandat. Som orfes? Estem indefensos?

Quan un cristià manifesta la seva fe, es troba amb un somriure irònic perquè se'l considera una peça de museu, algú passat de moda.

Quan pensem en les nostres limitacions, en els pecats personals, en les incoherències, els pecats i febleses de la nostra Església i el que se'ns demana, quedem desconcertats, perplexos i atemorits.

Quan, sovint, ens adonem que els criteris de comportament que tenen prestigi en la societat no s'assemblen a les propostes de l'Evangeli, o en són contraris, podem dubtar que el nostre camí com a deixebles de Jesús sigui el millor per a la vida, la realització personal, la felicitat...

Qui ens garanteix que la comprensió evangèlica cristiana de la vida és la més adequada a la nostra condició humana i la que respon a la recerca del que més desitgem?

En les comunicacions, reflexions i comentaris dels personatges importants segons el món, poques vegades hi descobrim creients convençuts. Aleshores tenim la sensació que els qui la societat escolta i segueix no ens ajuden amb el seu testimoniatge. Al contrari. I de nou, l'exclamació «no tenim qui ens defensi!».

Quan, sovint, ens adonem que els criteris de comportament que tenen prestigi en la societat no s'assemblen a les propostes de l'Evangeli, o en són contraris, podem dubtar que el nostre camí com a deixebles de Jesús sigui el millor per a la vida, la realització personal, la felicitat...

Tanmateix, quan planifiquem les activitats pastorals de les parròquies, institucions, grups... aparentment fa l'efecte que tot depèn de nosaltres, de les nostres possibilitats, recursos i organització. Semblantment succeeix quan revisem i valorem el que hem fet i ens adonem dels resultats aconseguits. Aleshores podem fins i tot arribar a culpabilitzar-nos i a desitjar tenir més encert. També podem pensar en qui ens ajuda i defensa.

Aquesta sensació és semblant a les experiències que també van viure els primers deixebles. Per això Jesús, mirant-nos, ens repeteix avui: «Si m'estimeu guardareu els meus manaments. No us deixaré orfes. Prepararé al Pare que us doni un altre defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre» (Jn 14,15). Ens cal estar ben convençuts d'aquesta decisió de Jesús, quan insisteix que no ens deixarà orfes i demana al Pare que ens doni un altre defensor, l'Esperit de la veritat.

Certament és gràcies a l'esperit defensor que ell és present entre nosaltres, que podem estar ben convençuts del valor de la nostra fe, que sempre tenim qui ens defensa, perquè són els senzills els qui en saben, i no els savis i importants. Hem d'estar convençuts que l'Esperit ens assisteix en l'exercici de les nostres responsabilitats i ens dona coratge. Atenció: mai no podem valorar del tot els resultats del nostre treball perquè també cal comptar amb l'acció de l'Esperit.

Per això, malgrat totes les dificultats, no ens podem sentir ni orfes, ni sense qui ens defensi. No podem tenir millor defensor!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols, 8, 5-8.14-17

En aquells dies, Felip baixà a una ciutat de Samaria i els predicava el Messies. Unànimement, la gent estava atenta al que deia Felip, ja que sentien contar i veien els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts cridant i xisclant, i molts paralítics i coixos recobraven la salut. Hi hagué, doncs, una gran alegria en aquella ciutat.

Quan els apòstols que eren a Jerusalem van saber que a Samaria havien acollit la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Ells hi anaren i van pregar pels samaritans perquè rebessin l'Esperit Sant. Fins aleshores no havia baixat sobre cap d'ells; tan sols havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Però Joan els va imposar les mans i ells reberen l'Esperit Sant.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pere, 3, 15-18

Estimats, reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor, estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança. Però feu-ho suaument i amb respecte, mantenint la rectitud de consciència. Així quedaran confosos els qui ara us calumnien, els qui us difamen per la vostra recta manera de viure com a cristians. Perquè val més sofrir, si aquest és el voler de Déu, per haver fet el bé que no pas per haver fet el mal.

També el Crist patí per raó dels pecats una vegada per sempre. Ell, el just, va patir pels injustos, per conduir-vos a Déu. El seu cos va ser mort, però l'Esperit va ser retornat a la vida.

L'EVANGELI

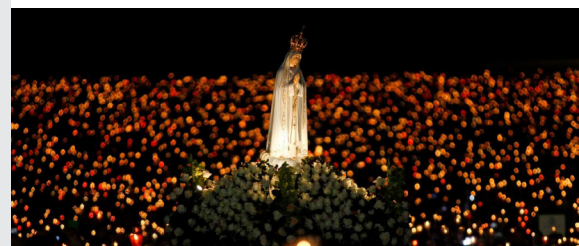
Lectura de l'evangeli de sant Joan, 14, 15-18

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardeu els meus manaments, i jo pregaré al Pare, que us donarà un altre Defensor, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell és l'Esperit de la veritat, que el món no pot acollir perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo: sou vosaltres qui el coneixeu, perquè habita a casa vostra i estarà dins de vosaltres. No us deixaré pas orfes; tornaré a vosaltres. D'aquí a poc temps el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia coneixereu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és el qui té els meus manaments i els guarda, i el qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré en ell.

Som cridats a estar amb Jesús

Tots som, com a deixebles de Jesús, testimonis de la promesa en el món, i l'oració és el mitjà de relació privilegiada entre el Senyor Jesús i tots i cadascun de nosaltres. Justament això ens permet fer que la Pasqua tingui lloc ara i aquí, sempre, perquè allí on hi ha persones que situen la seva existència sota la guia del Crist, allí hi ha la Pasqua. I aquesta guia implica, com veiem, guardar les seves paraules, és a dir, ser capaços d'estimar allò que Jesús és i representa. És així com podem participar d'aquest Esperit de Veritat, que no més se'ns mostra si som capaços de veure-hi amb la fe: en la revelació de Jesús es manifesta la plenitud esperada de la vida en el Pare. Fe i amor són, com veiem, els pals de paller que sostenen la vida dels cridats pel Senyor.

Joaquim Malé i Ribera

SALM 65

*R. Aclameu Déu, tota la terra.
Aclameu Déu, tota la terra.*

**Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa.
Digueu a Déu:**

«Que en són d'admirables les vostres obres».

**Tota la terra es prosterna davant vostre
i canta la glòria dels vostre nom.
Veniu a contemplar les gestes de Déu.
Que n'és d'admirable el que fa amb els homes.**

**Convertí el mar en terra ferma,
passaren el riu a peu eixut.
Ell és la nostra alegria, ell
que sempre governa amb el seu poble.**

**Veniu, fidels de Déu, escolteu-me:
us contaré el que ha fet per mi.
Beneït sigui Déu. No ha refusat la
meva súplica
ni m'ha negat el seu amor.**

El Papa convida a la pregària del rosari

Amb motiu del mes de maig, dedicat especialment a la devoció a la Mare de Déu, el papa Francesc ha publicat una carta adreçada a tots els fidels en la qual convida a la pregària del rosari. També proposa dues pregàries marianes per recitar al final (us les compartim a continuació). «Contemplar junts el rostre de Crist amb el cor de Maria, la nostra Mare, ens unirà encara més com a família espiritual i ens ajudarà a superar aquesta prova», assenyala el Papa en la seva carta.

PREGÀRIA 1

Oh Maria, Vós resplendiu sempre en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança.

Nosaltres ens confiem a Vós, Salut dels malalts, que prop de la creu vau ser associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la vostra fe.

Vós, Salvació de tots els pobles, sabeu de què tenim necessitat i estem segurs que proveireu, perquè, com a Canà de Galilea, pugui retornar l'alegria i la festa després d'aquest moment de prova.

Ajudeu-nos, Mare del Diví Amor, a conformar-nos a la voluntat del Pare i a fer el que ens dirà Jesús, que ha pres sobre seu els nostres sofriments i ha carregat els nostres dolors per conduir-nos, a través de la Creu, a l'alegria de la Resurrecció. Amén.

Sota el vostre mantell ens emparem, Santa Mare de Déu; escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge, gloriosa i beneïda.

PREGÀRIA 2

«Sota el vostre mantell ens emparem, Santa Mare de Déu».

En la dramàtica situació actual, plena de sofriments i angoixes que oprimeixen el món sencer, acudim a Vós, Mare de Déu i Mare nostra, i cerquem refugi sota la vostra protecció.

Oh Verge Maria, gireu envers nosaltres els vostres ulls misericordiosos en aquesta pandèmia de coronavirus, i consoleu els qui es troben confosos i ploren per la pèrdua d'éssers estimats, a vegades enterrats d'una manera que fereix l'ànima. Sostingueu aquells que estan angoixats perquè, per evitar el contagi, no poden estar prop de les persones malaltes. Infoneu confiança als qui viuen en el temor d'un futur incert i de les conseqüències en l'economia i en el treball.

Mare de Déu i Mare nostra, implorau al Pare de misericòrdia que aquesta dura prova acabi i que tornem a trobar un horitzó d'esperança i de pau. Com a Canà, intercediu davant del vostre Fill Diví, demanant-li que consoli les famílies dels malalts i de les víctimes, i que obri els seus cors a l'esperança.

Protegiu els metges, els infermers, el personal sanitari, els voluntaris, que en aquest període d'emergència combaten a primera línia i arriusquen les seves vides per salvar-ne d'altres. Acompanyeu el seu heroic esforç i concediu-los força, bondat i salut.

Mantingueu-vos al costat dels qui assisteixen, nit i dia, els malalts, i dels preveres que, amb sol·licitud pastoral i compromís evangèlic, procuren ajudar i sostenir tothom.

Verge Santa, il·lumineu l'enteniment dels homes i dones de ciència, perquè trobin les solucions adequades i es venci aquest virus.

Assistiu els líders de les nacions, perquè actuïn amb saviesa, diligència i generositat, socorren els qui no tenen el més necessari per viure, planificant solucions socials i econòmiques de llarg abast i amb un esperit de solidaritat.

Santa Maria, toqueu les consciències perquè les grans sumes de diners utilitzades en la incrementació i en el perfeccionament d'armaments siguin destinades a promoure estudis adequats per a la prevenció de catàstrofes similars en el futur. Mare amantíssima, feu créixer en el món el sentit de pertinença a una única i gran família, prenent consciència del vincle que ens uneix a tots, perquè, amb un esperit fratern i solidari, sortim en ajuda de les nombroses formes de pobresa i situacions de misèria. Animeu la fermesa en la fe, la perseverança en el servei i la constància en la pregària.

Oh Maria, Consol dels afligits, abraceu tots els vostres fills atribolats, feu que Déu ens alliberi amb la seva mà poderosa d'aquesta terrible epidèmia i que la vida pugui reprendre el seu curs normal amb serenitat.

Ens encomanem a Vós, que brilleu en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança. Oh clementíssima, oh piadosa, oh dolça sempre Verge Maria! Amén.

MIRADOR

Nou període de preinscripcions a les escoles

Des del dimecres 13 de maig i fins al divendres 22, els pares i mares que tinguin fills en edat d'escolarització en les etapes obligatòries d'ensenyament i en centres sufragats amb fons públics hauran de fer la preinscripció dels seus fills en els centres escollits. Enguany es proposa fer-ho per dues vies: la telemàtica i la presencial amb cita prèvia (del 19 al 22 de maig).

Escollir centre és un dels drets dels pares emparat per la legislació vigent. És una decisió que comporta una responsabilitat prèvia: quin és el tipus d'educació que vull per als meus fills? Quin centre me l'ofereix?

En el full de sol·licitud de preinscripció també hi figura la «Manifestació de caràcter voluntari sobre l'opció per als ensenyaments de religió». Es pregunta a les famílies si volen que al seu fill/a se li imparteixi classe de religió. Si l'opció és afirmativa, han de manifestar la confessionalitat de la religió per la qual opten.

L'oferiment per part dels poders públics és obligatori; la decisió de les famílies és opcional.

És fonamental la llibertat de les famílies a l'hora d'escollir el centre i també a l'hora d'optar per la classe de religió. Però per poder exercir aquesta llibertat responsablement cal tenir presents dos aspectes: la reflexió prèvia a la decisió i la decisió mateixa d'acord amb les pròpies conviccions. No podem escollir escola només en funció de criteris de proximitat o conveniència... La decisió és massa transcendent com per no reflexionar-la amb les llums llargues: el bé dels nostres fills segons les nostres conviccions.

Escollim el que escollim, cal reflexionar abans.

PERE MICALÓ

Delegat episcopal d'Ensenyament del Bisbat de Girona

CÀRITAS DIOCESANA DE GIRONA

Testimoni del confinament

En Diallo té 29 anys i va arribar a l'Estat quan tan sols en tenia 17. Com que era menor, va ser tutelat per l'Administració. En complir la majoria d'edat, i després de molts esforços per aconseguir el permís de residència, va començar a viatjar per tota la península a la recerca d'una oportunitat laboral. Finalment, l'any 2018 s'instal·la a Girona i rep orientació laboral per part de l'equip de Càritas Diocesana de Girona, que té molta experiència en casos com el seu. En Diallo va tenir l'oportunitat d'entrar a formar part del projecte Formació en Alternança, un complet itinerari formatiu i laboral de Càritas i Ecosol, l'empresa d'inserció de l'entitat, centrat a millorar les oportunitats de trobar feina a persones com ell, que han passat per processos migratoris o de tutela administrativa i que es troben en situació de vulnerabilitat. Al cap d'uns mesos, el Servei de Prospecció de Càritas aconseguí un contracte per a la Fundació Ramon Noguera en tasques de neteja de mercats i espais industrials. Així, en Diallo ha anat construint el seu currículum com a operari de neteja, treballant per a diverses empreses i entitats i no ha parat de formar-se. A l'inici de l'estat d'alarma, per primera vegada, en Diallo tenia dos contractes de treball que sumaven 25 hores setmanals i li permetien poder viure de nou en una habitació llogada i deixar el pis ocupat on havia estat durant mesos. Amb el tancament de locals i espais públics, s'ha quedat altre cop sense feina i sense ingressos econòmics, i de nou necessita el suport dels Serveis Socials i de Càritas Diocesana de Girona. El seu cas és un exemple de com el confinament i la crisi sanitària han truncat processos d'inserció social i laboral que s'havien construït al llarg d'anys i gràcies als esforços i la implicació d'agents molt diversos.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge sisè de Pasqua, 17 de maig. St. Pasqual Bailón (+ 1592), franciscà, patró dels pastors i de l'adoració eucarística. Sta. Restituta (s. III), verge màrtir. **Lectures:** Ac 8, 5-8.14-17 / Sl 65 / 1Pe 3, 15-18 / Jo 14, 15-21.

Dilluns, 18. St. Enric de Suècia (+ 1161), rei màrtir. St. Fèlix de Cantalice (+ 1587), caputxí. St. Pròsper, bisbe de Tarragona (+ 716). **Lectures:** Ac 16, 11-15 / Sl 149 / Jo 15, 26 – 16,4a.

Dimarts, 19. St. Francesc Coll (+ 1875), fundador de les religioses Dominiques de l'Anunciata. Sant Pere Celestí (+ 1296), papa. Sta. Prudenciana (s. II), verge. **Lectures:** Ac 16, 22.34 / Sl 137 / Jo 16, 5-11.

Dimecres, 20. St. Baldiri – Boi (+ s. IV), màrtir. St. Bernardí de Siena, (+ 1444), prevere. Patró de la publicitat i dels fabricants de cartes. Sta. Àurea (s. III), màrtir. **Lectures:** Ac 17, 15-22 – 18,1 / Sl 148 / Jo 16, 12-15.

Dijous, 21. St. Cristòfol Magallanes i companys màrtirs a Mèxic (+ 1927). Sta. Gisela (s. VIII), religiosa pietosa. **Lectures:** Ac 18, 1-8 / Sl 97 / Jo 16, 16-20.

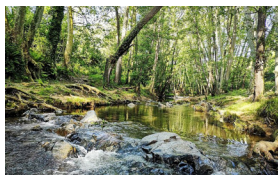
Divendres, 22. Sta. Joaquina de Vedruna (+ 1854), vídua i fundadora de les Carmelites de la Caritat. Santa Quitèria (s. II), verge màrtir. Advocada contra la ràbia canina. Venerada a Sant Martí de Campmajor. Sta. Rita de Càssia (+ 1457), vídua i religiosa, patrona de les causes impossibles, de les persones que treballen en l'administració local i dels fabricants de mocadors de seda. **Lectures:** Ac 18, 9-18 / Sl 46 / Jo 16, 20-23a.

Dissabte, 23. St. Desideri (s. IV), màrtir (s. IV). Spes (517), abat. **Lectures:** Ac 18, 23-28 / Sl 46 / Jo 16, 23b-28.

Litúrgia de les Hores: Setmana II.

APUNTS

Del 16 al 24 de maig, Setmana Laudato Si'

El Dicasteri per al Servei de Desenvolupament Humà Integral de la Santa Seu ha convidat tots els catòlics a participar, del 16 al 24 de maig, a la Setmana Laudato Si', amb motiu del

cinquè aniversari de la publicació d'aquesta encíclica del papa Francesc sobre l'ecologia i el canvi climàtic. El lema d'aquest esdeveniment és «Tot està connectat», i es proposen diversos cursos interactius i tallers en línia. La Setmana Laudato Si' s'acabarà el diumenge 24 de maig amb un dia mundial de pregària al migdia. Trobareu tota la informació a la pàgina web oficial: www.laudatosiweek.org/es.

Els diaques, protagonistes d'«El Vídeo del Papa»

«Preguem perquè els diaques, fidels al servei de la paraula i dels pobres, siguin un signe vivificant per a tota l'Església». Aquesta és la intenció del papa Francesc per a aquest mes de maig, que difon la Xarxa Mundial d'Oració del Papa a través de la iniciativa www.elvideodelpapa.org. «Els diaques no són sacerdots de segona categoria», afirma el Papa, i afegeix que «formen part del clergat i viuen la seva vocació en família i amb la família». «Estan dedicats al servei dels pobres, que porten en ells mateixos el rostre de Crist que pateix», recorda, alhora que reivindica la seva figura com a «guardians del servei a l'Església».